

sin Støtte i Flertallet. Det er noget andet. Det lægger Tyngdepunktet i Regeringen. Man kan forstaa dets Forslag til Beslutning saaledes, at et Ministerium Frijs meget vel er muligt, hvis det vil optræde nogenlunde pænt overfor Folketinget. Det er umuligt efter vort Forslag; der er en Væsenforskel.

Jeg vil sige til det ærede Medlem for Maribo (Chr. Reventlow), som talte i Gaar, at hans Paastand om, at Socialdemokratiet i sin Programpjece havde bekæmpet Parlamentarismen, viser kun, at han ikke kan læse, i hvert Fald ikke læse med Forstand. Vi have kun bekæmpet den forlorne Parlamentarisme, det parlamentariske Svømlesystem, de have i forskellige Lande, men Parlamentarismen i den Betydning, at den er eet med Flertalsstyret, med Demokratiet, have vi selvfølgelig som Socialdemokrater altid holdt paa.

Det er rigtigt nok, at Demokratiet ikke har spillet Fallit ved denne Katastrofe. Demokratiet har ikke spillet Fallit, men der er en Ting, der har spillet Fallit, og det er Bondefangeriet, det er det Bondefangeri, der har givet sig ud for Demokrati. Bønderne ere ikke ved det, der her er sket, gaaede ud af Spillet. Bønderne gaa ikke ud af Spillet, fordi en Sagfører viser sig for durkdreven, og fordi en Skolelærer viser sig for enfoldig, det er rigtigt nok. Bønderne gaa ikke ud af Spillet af den Grund, hvis de ikke ville fortsætte under durkdrevne Sagføreres og enfoldige Skolelæreres Regimente, for saa kunne de ganske vist risikere at gaa ud af Spillet. De Herrer af Flertallet kunne komme til at skade Parlamentarismen, det er rigtigt. De kunne komme til at skade den, hvis de absolut ville bevare — hvad der jo var Tegn til i flere Uger — de kompromitterede Mænd og det kompromitterede System.

Jeg ser nu, at der appelleres til Bondestandens Had mod Bybefolkningen. Den ærede Ordfører for Flertallet og Konseilspræsidenten have været stærkt inde derpaa, og jeg vil gerne sige et Par Ord derom. Jeg har sjældent følt mig saa uhyggelig til Mode som ved at se det, der er kommet frem i de sidste 2—3 Uger i Regeringspressen Landet over. At den har ophidset til Klassehad mellem By og Land og har appelleret til Bøndernes Uvilje mod Bybefolkningen, forekommer mig oprørende og modbydeligt. Jeg skal nævne et Par Eksempler, tagne ud af Bunken. Jeg har her „Aalborg Amtstidende“, som gaar i Spidsen i dette noble Værk. Jeg har dette

Blad for de senere Uger liggende foran mig, jeg skal bare tage ud af Bunken et enkelt Eksempel, en Artikel, som for Resten er gaaet igen i hele Regeringspressen. Deri staar bl. a., at „vi Bønder bør ganske alvorligt tage under Overvejelse, om vi ikke ville staa os bedst ved at støtte J. C. Christensen; thi hvad kan han vel gøre for, at Stillingen er bleven, som den er; den er jo udelukkende skabt af de københavnske Byggesvindlere i Forbindelse med en københavnsk Storbedrager, en, som vi alle, indtil han selv afslørede sig, har troet paa“. Ja, det er, hvad der siges til Bønderne derude gennem de dertil indrettede Organer. Det er ikke Bønderne, der have gjort noget, det er ikke deres Mand, det er en *københavnsk* Storbedrager! Altsaa denne Affære, hvor de sjællandske Bønders første Tillidsmand, hvor Venstres Minister gennem 7 Aar, en af Venstres Ledere gennem 14—15 Aar har afsløret sig paa den Maade, benyttes til at prædike Kamp mod Københavneriet, Uvillie mod København! Det er det stiveste, jeg endnu har set! Saa kommer en yndig Skildring af Landsbydyllen, omtrent ligesaa yndig som Slutningen af Konseilspræsidentens Hyrdebrev til sine Vælgere i Ringkøbing, og derefter fortsættes der: „Jeg tror, der vilde blive raabt dumme Bønder efter os“, — hvis vi give Afkald paa Magten — „og lad os ikke helt forglemme, at det er inde fra de asfalterede Gader, at Ulykkens Flom vælter ud over Bondelandet i disse Dage.“ Venstre har taget denne Mand, en Københavner, som vi Københavnerne, det demokratiske København, have protesteret imod og holdt os fra Livet, til Fører, og saa proklamerer dets Presse, at det er fra København, at Ulykkens Flom vælter ud over Landet! (*Sabroe: Det er jo et Smudsblad!*) Ja, det er en Smudsbladsartikel, som der sjældent er set Mage til, og den gaar hele Regeringspressen rundt!

Hvilke Midler der anvendes i dette modbydelige Forsøg paa at ophidse det brede Landbodemokrati mod Byerne — hvor der ogsaa er et Demokrati — skal jeg nævne et andet Eksempel paa. „Aalborg Amtstidende“ citerer følgende Passus af et københavnsk Blad og siger til Bønderne: „Der kunne I se, hvad det er, Københavnerne tiltænke jer Bønder“. Dette Blad, eller rettere en Indsender, har skrevet følgende: „Nej, skulde jeg raade, saa indførte vi nu den oplyste Enevælde igen. Det kan ikke nytte at være parlamentarisk. Vi maa indføre Enevælden og afskedige Folketinget, for der faar Christen-